

Не го убили⁴⁷

Майка ми ни разказваше много истории за комити, истински случаи. Комитите били различни – имало и българи, и роми, и мюсюлмани. Ето, сега да си кажем – ромът, който убиваше хората, той си беше от махалата. И даже помня, че майка ми ни показваше къде е гробът на най-големия от комитите. Като влезнеш в християнските гробища, щом се подадеш от вратата, пред тебе е гробът му. Направили са му много голям паметник, а на снимката е с брада.

Та тези комити са идвали в нашата къща, понеже дядо ми бил богат занаятчия-ковач. Майка ми е била около десет-дванадесетгодишна, когато тези комити са идвали у тях и баща ѝ ги е посрещал, хранил ги, поил ги. Всеки месец са идвали у дядо ми поне веднъж на гости.

Така един ден пак били у тях на ядене и пиене. Един от комитите започнал явно да ухажда снахата на майка ми (братовата ѝ жена), а тя била красива, млада и току-що се били оженили с вуйчо. Комитата се отнесъл грубо с жената и тя се уплашила и развикала, та всички разбрали какво станало. Снахата много се засрамила. Тогава се намесил главатарят на комитите и казал на вуйчо ми:

– Вземи тази сабя и искам да убиеш с нея този мъж! Той засегна честта на твоето семейство! Искам да му вземеш главата и да я донесеш тук, за да се уверя, че си го убил!

И братът на майка ми взел този комита и го извел навън. Добре, ама той никога не е убивал човек и никога не е могъл да посегне да

⁴⁷ **Тахир Мустафов Юсеинов (ТАХИРИ)**. Роден е през 1956 г. в Благоевград, където живее и до сега. Има завършен VIII клас. Мюсюлмански ром. Музикант.